

[Hans Hansen.]

Da den højtærede Finansminister forelagde den tekniske Revision af Toldloven den 21. Marts 1930, sagde den højtærede Minister bl. a., at der ikke var nogen som helst Beskyttelsestendens deri, saa lidt som der var noget opsigtvækkende Frihandelsskridt, og det ærede Medlem Hr. Rager udtalte paa sit Partis Vegne sin Tilslutning til Ministerens Udtalelse. Ved en Opgørelse af Virkningerne af den tekniske Revision af Toldloven kan man konstatere, at Tekstilindustrien derigennem fik en Beskyttelse paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og derfor vil jeg give den højtærede Minister det Venneraad i Dag, at den højtærede Minister næste Gang skal være mere forsigtig med ikke at gaa vild i Toldlabyrinten, eller, for at sige det paa en anden Maade, at den højtærede Minister skal være forsigtig med ikke at blive vildført af dygtige Protektionister, saa han derved, maaske mod sin Villie, kommer til at give Rigsdagen urigtige Oplysninger, hvilket efter min Mening er sket i den Fremstilling, som den højtærede Minister gav i sin Forelæggelsestale den 21. Marts 1930 her i dette høje Ting.

Jeg vil gerne endnu en Gang have Lov at sige, at vi fra vor Side fremdeles fastholder, at Protektionisme er skadelig for Forbrugerne, gavnlig for visse, faa Industrier og aldrig kan føre til Beskæftigelsesforøgelse, men højest kan føre til, at man flytter Arbejdsløsheden fra eet Fag over i et andet. Jeg beklager, at Partiet Venstre efter de Udtalelser, der er blevet fremsat af Venstres Ordfører, ikke er naaet ret vidt i Forstaaelsen af Frihandelens Betydning for Erhvervslivet, idet de synes at være Tilhængere af en vis Protektionisme for Landbruget. Det er efter min Mening en uhyre stor Misforstaaelse, at det vil være til Gavn for Landbruget, det vil i det lange Løb føre Landbruget fra Dynen i Halmen.

Ordføreren (*Hans Nielsen*): Det forundrer mig i nogen Grad, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa tog de japanske Kopper i sin Favn, for det synes jeg oprigtigt talt slet ikke, der er nogen Grund til, naar Forholdet er det i Øjeblikket, at vore egne Porcelænsfabrikker maa lukke deres Udsalg i de store Verdensbyer, fordi andre Lande har indført saadanne Skatter

og Told og Afgifter, at det er umuligt at afsætte Varerne.

Til den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, vil jeg gerne sige, at han taler hele Tiden, som om Varerne vilde blive fordyret med saa og saa mange Penge, altsaa Tekstilindustrien med ca. 10 Mill. Kr., som han sagde. Jeg vil dertil sige, at det er min Overbevisning, at en saadan Prisforhøjelse vil ikke indtræffe. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen og alle de, der tænker som han, vil lide en kolossal Skuffelse, thi det vil vise sig denne Gang, at det bliver de udenlandske Fabrikanter og Eksportører her til Landet, der kommer til at betale Toldbeskyttelsen. Man kan blot lægge Mærke til Prisen paa Fodtøj, saa vil man faa at se, at Fodtøjet her i Landet vil ikke blive dyrere som Følge af de Foranstaltninger, der her træffes.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skal jeg sige, at det er en fuldkommen Fordrejning af mine Udtalelser at sige, at jeg har taget den udenlandske Fabrikant eller Importør af disse Kopper i Forsvar. Det var det Angreb paa Handelsstanden her i Landet, der laa i det ærede Medlems Ord, som fik mig til at bede det ærede Medlem om at drage en Sammenligning mellem Prisen paa Kopper hos den frie Købmand og hos kooperative Foretagender, men herpaa undlod det ærede Medlem klogeligt at svare.

Finansministeren (*Bramsnæs*): Det forekommer mig, at naar man skal drøfte de finansielle Virkninger af denne Lov, maa man se dem i Belysning af den særlige Situation, vi er inde i. Det, der sker fra Regeringens Side, er ikke en villet Forandring i hele den handelspolitiske Situation. Der sker dette, at man forelægger et Forslag for Rigsdagen, som har til Hensigt at frembringe en Indtægt for Staten, som er nødvendig paa Grund af, at Toldindtægterne paa andre Omraader falder væk, og man gør dette paa den Maade, at man søger at sprede den forøgede Indtægt over en betydelig Række Sætser i Stedet for at vælge nogle forholdsvis faa Grupper og sige, at nu maa disse forholdsvis faa Grupper betale det, der skal betales.

Det er givet — det ved jo alle —, at